

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
Judecătorul: I. Bulhac,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Simciuc, I. Țurcan, E. Palanciuc,

ÎN C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Royal Mart” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Pro Digital” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii Mixte „Royal Mart” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 19 mai 2016, Întreprinderea cu Capital Străin „Pro Digital” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS “Pro Digital” SRL), a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM “Royal Mart” SRL cu privire la încasarea datoriei, ca urmare a acordării serviciilor de publicitate și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, ÎCS “Pro Digital” SRL a indicat, că, în calitate de prestator, a prestat către ÎM “Royal Mart” SRL, în calitate de beneficiar, servicii de publicitate, pentru care a expediat acesteia spre aprobare și semnare, inclusiv facturile fiscale nr.JA2198888 din 30 septembrie 2013, nr.JA2198922 din 21 octombrie 2013 și nr.JA2199216 din 31 decembrie 2013. Facturile fiscale respective nu au fost restituite reclamantei semnate, însă prin scrisoarea nr.03/5PD din 27 iunie 2014, pârâta a recunoscut datoria față de reclamantă.

Precizează că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria pârâtei față de reclamantă este de 57060,55 lei. Prin somația din 30 martie 2016, reclamanta a solicitat pârâtei executarea obligației (stingerea datoriei de bază) în termen de 5 zile calendaristice de la data primirii somației. Somația a fost recepționată la data de 11 aprilie 2016, dar a rămas fără răspuns și executare.

Reclamantul solicită încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 57060,55 lei și a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1711,81 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 27 septembrie 2016, acțiunea înaintată de ÎCS "Pro Digital" SRL a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la ÎCS "Pro Digital" SRL în beneficiul statului, cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 43,10 lei.

La 07 octombrie 2016, ÎCS "Pro Digital" SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 septembrie 2016, iar ulterior a prezentat apel suplimentar, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, încasarea din contul ÎM "Royal Mart" SRL în beneficiul ÎCS "Pro Digital" SRL a datoriei în mărime de 57060,55 lei și a cheltuielilor legate de judecare a pricinii, dintre care taxa de stat în mărime de 1284 lei achitată pentru judecarea cauzei în instanța de apel și 10000 onorariul avocatului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 s-a admis apelul declarat de ÎCS "Pro Digital" SRL. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 septembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărârea prin care: S-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS "Pro Digital" SRL împotriva ÎM "Royal Mart" SRL, cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată. S-a încasat din contul ÎM "Royal Mart" SRL în beneficiul ÎCS "Pro Digital" SRL, datoria în mărime de 57060,55 lei. S-a încasat din contul ÎM "Royal Mart" SRL în beneficiul ÎCS „Pro Digital” SRL, cheltuielile de judecată, formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1711,81 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în mărime de 1283,85 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 lei.

În susținerea soluției date instanța de apel a concluzionat că la emiterea hotărârii, prima instanță nu a constatat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La caz, Colegiul civil reține că cu toate că între părțile litigante nu a fost încheiat un contract, potrivit circumstanțelor stabilite în urma eliberării facturilor fiscale de îndeplinire a lucrărilor corespunzătoare nr.JA2198888 din data de 30 septembrie 2013, nr.JA2198922 din data de 21 octombrie 2013 și

nr.JA2199216 din data de 31 decembrie 2013 ÎCS „Pro Digital” SRL a prestat servicii de publicitate, iar ÎM “Royal Mart” SRL a beneficiat de acestea. Mai mult decât atât, prin scrisoarea nr.03/5PD din data de 27 iunie 2014 ÎM “Royal Mart” SRL și-a recunoscut datoria față de ÎCS „Pro Digital” SRL, fără careva rezerve.

Instanța de apel mai reține că potrivit scrisorii menționate supra, ÎM “Royal Mart” SRL confirmă că ar fi beneficiat de anumite servicii de publicitate prestate de către ÎCS „Pro Digital” SRL.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 12 martie 2018 ÎM. „Royal Mart” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 și menținerea în vigoare a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 27 septembrie 2016.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, examinarea cauzei a avut loc în lipsa pârâtului, ultimul nefiind citat legal de către instanța de judecată.

Recurentul mai indică că deși a informat instanța de apel despre acest fapt, Colegiul nu s-a expus asupra acestei chestiuni, ceea ce constituie o încălcare a normelor de procedură civilă, nu a aplicat norma de drept necesară stabilită de legiuitor și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, ceea ce constituie un temei de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către ÎM. „Royal Mart” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina

a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a

deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM. „Royal Mart” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM. „Royal Mart” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă „Royal Mart” Societatea cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean